

være, at man fra EU-systemet siger: Det kan I ikke få lov til. Men så lad os tage den sag. Så lad os da vise, at vi i Danmark mener noget med det her. Lad os tage den sag ved Domstolen. Lad EU-systemet forsøge at indstævne os.

Det ville da være en sag, som det på vegne af resten af EU, på vegne af forbrugerne og på vegne af miljøet ville være godt for Danmark at køre. Derved ville vi få anskueliggjort, om det virkelig kan være rigtigt, at man ikke tillader at forbyde den slags. Så ville folk med støtte fra forbrugerbevægelser osv. i alle de andre EU-lande virkelig kunne løfte en ordentlig sag. Lad os da fra dansk side gå i spidsen, som vi plejer at sige vi er parate til, frem for at krybe i et musehul.

Problemet er jo, at staten, Folketinget, gerne vil have pengene, men hvis der endelig skulle være nogen ræson i det, skulle man jo gøre det virkelig dyrt. Så skulle man lægge afgifter på på flere hundrede procent, så man simpelt hen forhindrede folk i at købe det, fordi det ville være så dyrt, at det var billigere at købe sig til guld.

Eller også skulle man gøre det, som også blev debatteret under valgkampen, nemlig at man iført handsker, så der ikke var noget, der smittede af på staten, sørgede for, at de penge, der kommer i kassen på den her konto, blev ført tilbage til landbruget, f.eks. i form af, at man satte jordskatterne ned. Derved kan man nemlig ikke mistænkes for, at der ligger fiskale grunde bag, at man ønsker at opkræve de her penge. Så hang moralen og argumentationen sammen.

Men Fremskridtspartiets udgangspunkt er, at vi tager en sag ved EU, hvis det ikke kan lade sig gøre, at vi forbyder de her ting. For det er nemlig fremtiden ikke bare i Danmark, men også i de andre lande, at de madvarer, vi spiser, og den natur, vi har omkring os, ikke fyldes med kemikalier, som vi har gjort hidtil. Og særligt til de nye lande, som vi optager i EU, vil det være et fint signal at sende, hvis vi siger: De blindgyder, vi har været inde i, skal I ikke gå ind i; vi er nemlig på vej ud af blindgyderne igen.

Så må vi tage det slagsmål, der måtte være nødvendigt i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg går da ud fra, at hr. Kim Behnke er klar over, at Danmark rent faktisk har gjort en temmelig stor indsats for at få forbudt vækstfremmere igennem arbejdet i EU, og at vores føde-

vareminister faktisk har gjort en betydelig indsats, som også er anerkendt.

Lad mig så også sige, at hvis det her virker efter hensigten, så der bliver brugt færre vækstfremmere, fordi det er for dyrt, og så sker der jo netop ikke det, som hr. Kim Behnke siger, for så sker der det, at staten får færre midler i kassen. Det vil jo være følgen af det her lovforslag, hvis det fuldt ud virker efter hensigten.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg synes, det har været en positiv behandling forstået på den måde, at jeg faktisk ikke har hørt en eneste af ordførerne være uenig i, at vi har en fælles målsætning om at få begrænset anvendelsen af det, som hr. Kim Behnke kan have ret i at der måske kan tilsættes al mad, nemlig vækstfremmere, men vækstfremmere i den forstand, som vi nu taler om dem her, med henblik på at få dem helt afskaffet. Derfor vil jeg også godt sige, når der nu har været så mange provenudiskussioner, at jeg betragter det faktisk først som rigtig lykkedes den dag, hvor provenuet er 0 kr.

Til det konkrete spørgsmål om, hvordan provenuet er fremkommet, er der – ud fra det, jeg har fået oplyst – faktisk kun regnet på det foder, der bruges til smågrise. Det vil sige, at de aftaler, der er indgået inden for fjerkræbranchen og om slagtesvin, skulle der være taget højde for, og det er endda forudsat, at de holder noget i retning af 100 pct.

Det blev nævnt af fru Mariann Fischer Boel, at der stadig står Virginiamycin i lovforslaget. Det er rigtigt, og det gør der med en helt præcis begrundelse. Det er ikke, som det næsten var underforstået, lidt småsjusk, at vi ikke har fået det justeret fra sidste fremsættelse. Det har den helt konkrete baggrund, at rent faktisk er det forbud, der er i øjeblikket, at betragte som midlertidigt. Vi forventer, det bliver permanent, men da det ikke skader, står det der, og vi ville heller ikke risikere noget, hvis der skulle opstå et problem. Det er altså den konkrete baggrund for det, og der har i hvert fald været tænkt over det.

Så vil jeg godt knytte en kommentar til det, hr. Morten Helveg Petersen sagde:

Jeg synes, det blev sagt meget præcist, at aftaler og afgifter, som vi foreslår her, går hånd i hånd, og jeg betragter det forslag, vi her har til behandling, som en støtte til den positive udvikling, vi oplever i øjeblikket. Det betyder, at det måske bliver lettere at indgå en aftale,